

Οι αρχαίοι θεοὶ τοῦ τοπίου σου

Ας μου επιτρέψῃς νὰ ἀρχίσω

μὲ μιὰ προβωπικὴ ἀναμνησθῆ. Ὅταν ἦρθα
τῆ πρώτῃ φορὰ σὲ τὴν Ελλάδα το 18935, βρῆκα

~~ἐκεῖ~~ μιὰ ~~φανερά~~ ~~γρῶν~~ ποταμὸ βεβήβημα καὶ
^{πολύ μορφωμένη} ~~ἐνδοξόφροντα~~. Ἀπὸ τὴ πηγὴ ^{αὐτῆ} ~~αὐτὸ~~ ^{ἐπαρχία} ~~ἐκείνη~~

^{τῆς χώρας} ~~θεσπία~~ σὲ τὴν ἀλλήν καὶ διαβαζέ ἐκεῖ,

ὡπὼς ~~ἐλέγξ~~ τὸ κείμενο τῶν ἀρχαίων
μυθῶν ^{ἐξ ὧν ὁ ἄνθρωπος} ~~μὲσὰ~~ ~~τὴν~~ ~~ἐπιπέδα~~, καὶ κουβεν-

τλάζε, ὡς ~~τὰ~~ ^{ὡς} ~~πὺρ~~ ^{ὡς} ~~ἐστὶν~~, μὲ τὸν ἀρχαί-
χαιου, θεοὺς ^{ὡς ἀφῆρη} ~~ὡς ἀφῆρη~~ ὅπου ἀφῆρη-

~~θεοὺς~~ φημιθμενοὺς ~~νοῦς~~, ~~ἔ-~~
~~σχαν~~ λατρευτῆ. Στὰ βουχία καὶ τὸ

πείου, ~~ὡς~~ γραμμὲς τῶν βουνῶν καὶ
πέδων, ^{ὡς ἀφῆρη} ~~ὡς ἀφῆρη~~ τῆς θαλάσσης, καὶ

τῶν ποταμῶν, ^{ὡς ἀφῆρη} ~~ὡς ἀφῆρη~~ τῆς ἀεροσφαιρῆ καὶ

ὡς παιγνίδια τοῦ φωτὸς κατὰ λάβανε

τὸν ἰδιαιτέρου χαρακτῆρα ~~τῆς ἀφῆρη~~

τοῦ δαίμονα ποὺ εἶχε ἐκεῖ ἐνα κέντρο

